

Evcedethu'l-esbâb → Bir şeyin ortaya çıkışını, sebeplerin hazırladığı ortam ve vesilelerle açıklamak.

- Evcedet-hu: "Onu buldu, elde etti, ortaya çıkardı" anlamına gelir.
- El-esbâb: "Sebepe, vesile, imkân, araçlar" demektir.

Teşekkela binefsihi → Bir şeyin dış etkidenden bağımsız, kendi zatıyla ortaya çıkması. Kendi keline oluşması.

- Teşekkela (تَشَكَّلَ): "Şekillendi, biçim aldı, suretlendi" demektir.
- Bi-nefsihi (بِنَفْسِهِ): "Kendi kendine, bizzat kendisiyle" anlamına gelir.

İktezathu't-tabîa → Tabiat onu gerektirdi / tabiat onu zorunlu kıldı / doğası gereği öyle oldu.

- İktezathu (اِكْتَضَتْهُ): "Onu gerektirdi, zorunlu kıldı, iktiza etti" demektir.
- Et-tabîa (الطَّبِيعَةُ): "Tabiat, doğa, yaratılış" anlamına gelir.

Hendese → Geometri

Helezon → Kendi eksenini etrafında döne döne ilerleyen, yay gibi kıvrılarak giden eğri.

Hurafe → Aslı olmayan, gerçekle ilgisi bulunmayan, uydurma söz veya inanç.

Cenin → Ana rahmindeki çocuk, embriyo, fetus.

Tefekkür → Derin düşünme, fikir yürütme.

Ufuk → Görüş alanı, bakış açısı.

Ma'nâ → Anlam.

Ma'rifet → Bilgi, tanıma, marifet.

Üsare → Öz, öz suyu, damıtılmış öz.

Cazibe → Çekim gücü, çekicilik.

Cezbe → İlâhî aşkla kendinden geçme hali.

Malûmat → Bilgiler.

Nüve → Çekirdek, öz, başlangıç noktası.

Kametine uygun → Derecesine, değerine uygun.

Nizam → Düzen.

Meçhul → Bilinmeyen.

Cinayet (mecaz) → Büyük hata, yanlış, felaket.

Nazarda → Görüşte, bakış açısında.

Revaç bulmak → İlgi görmek, rağbet görmek.

Ayine → Ayna, yansıtan şey.

Tebessüm etmek → Gülümsemek.

Şuâ → Işık, ışın.

Tavına gelmek → Uygun hale gelmek, olgunlaşmak.

Tenasüb → Uyum, oran, denge.

İçtima → Toplanma, birleşme.

Revnekdar → Parlak, canlı, gösterişli.

Varedebilmek → Meydana getirmek, var kılmak.

Vuku bulmak → Gerçekleşmek, meydana gelmek.

Meşime → Rahim, plasenta.

Mümtaz → Seçkin, üstün.

Antika → Nadir, eşsiz.

Suret → Biçim, şekil.

Şehvî → Cinsel arzuya ait, şehvetle ilgili.

Sefil → Değersiz, aşağılık.

Semere → Meyve, ürün, sonuç.

Mütalaa etmek → Değerlendirmek, düşünmek, yorumlamak.

Burç burç → Bölüm bölüm, düzen içinde.

Aheng → Uyum, düzen.

Hitap etmek → Seslenmek, cevap vermek.

Âlîm → Her şeyi bilen (Allah'ın ismi).

Hakîm → Hikmet sahibi, her işi yerli yerinde yapan (Allah'ın ismi).

Gafil → Düşüncesiz, farkında olmayan.

Esbab → Sebepler, vesileler.

Müzehher / müzeyyen → Süslenmiş, donatılmış.

Mübeyyin → Açıklayıcı, izah eden.

Muamma → Sır, bilmece, çözülemeyen mesele.

Perdeyi yırtmak (mecaz) → Gerçeği görmek, hakikate ulaşmak.

Mürekkep → Birleşik, bir araya gelmiş.

Umumi → Genel.

Cezbe → İlâhî çekim, manevî çekicilik.

İncizab → Çekilme, cazibe.

Nasibdar → Pay sahibi, nasip almış.

Vecd → Manevî coşku, kendinden geçme hali.

Mahlûkat → Yaratılmış varlıklar.

Teşkil etmek → Meydana getirmek, oluşturmak.

Mahiyet → Öz, iç yüz, gerçek mahiyet.

İstifham → Soru, sorulma.

Tezahür → Ortaya çıkma, görünme.

Vücut → Beden.

Batbata vermek → Dayanarak, yaslanarak desteklemek.

Uzuv → Organ.

Mahkûm → Boyun eğen, hükmedilen.

Emsal → Benzer, aynı türden olan.

İhata → Kuşatma, her şeyi kapsama.

İnkâr → Reddetme, kabul etmeme.

Deha → Büyük zekâ, üstün akıl.

Muhal → İmkânsız, olamayacak şey.

Mahrum → Yoksun, eksik.

Maraz → Hastalık.

Arıza → Hastalık belirtisi, bozukluk.

Hudut → Sınır.

Tedvir → Yönetme, idare etme.

Tedbir → Önlem, düzenleme.

Sevk → Yönlendirme.

İktidârî → Kudretle, güçle ilgili.

İlmî → İlme ait, bilgiye dayalı.

Şuurî → Bilinçli